

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-החולץ ליבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אפשר איתא להא דריש לקיש, ולא תנן לה במתניתין?	ר' אלעזר:								⚡			◊	לו.
נפק דק ואשכח	[ר' אלעזר]								○				לו.
האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעלך - הרי זו לא תנשא ולא תתייבם, עד שתדע שמא מעוברת היא צרתה.	דתנן:								!	■			לו.
בשלמא יבומי לא, שמא יהא ולד בן קיימא, ויפגע באיסור אשת אח דאורייתא, אלא לא תחלוץ, אמאי? בשלמא תחלוץ בתוך ט' ותנשא בתוך ט' לא - היינו ספק, אלא תחלוץ בתוך תשעה ותנשא לאחר תשעה, ולטעמך, תחלוץ ותנשא לאחר ט'. אלא, בר מינה דההיא.									!				לו.
שמא יהא ולד בן קיימא, ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה.	דאביי בר אבא ורב חיננא בר אביי דאמרי תרוייהו:								⚡	■			לו.
ולצרכה									⚡	⚡			לו.
דלמא איכא איניש דהוי בחליצה ולא הוי בהכרזה, ואתי למימר: קשרי חלוצה לכהן.									!	⚡			לו.
מידי לא תחלוץ ולא תתייבם קתני? לא תנשא ולא תתייבם קתני, בלא חליצה, אבל אי חליץ לה - הכי נמי דשריא.	א"ל אביי:								!				לו.
החולץ למעוברת והפילה - צריכה חליצה מן האחין.	תניא כוותיה דריש לקיש:											■	לו.
הלכתא כוותיה דר"ל בהני תלת.	רבא:											■	לו.
חדא, הא דאמרן.												■	לו.
המחלק נכסיו על פיו, ריבה לאחד ומיעט לאחד והשוה להם את הבכור - דבריו קיימין, ואם אמר משום ירושה - לא אמר כלום, כתב בין בתחלה בין בסוף בין באמצע משום מתנה - דבריו קיימין לעולם לא קנה, עד שיאמר: פלוני ופלוני ירשו שדה פלונית ופלונית שנתתם להם במתנה וירשום.	אידך, דתנן:											■	לו.
הכותב כל נכסיו לבנו לאחר מותו, האב אינו יכול למכור - מפני שנתנן לבן, והבן אינו יכול למכור - מפני שהן ברשות האב, מכר האב - מכורין עד שימות הוא, מכר הבן - אין ללוקח כלום עד שימות האב.	ואמר ר"ל:											■	לו:
מכר הבן בחיי האב, ומת הבן בחיי האב - ר' יוחנן אמר: לא קנה לוקח	ואיתמר: [ר' יוחנן]											◆	לו.
קנה לוקח	ריש לקיש:											◆	לו.
לא קנה לוקח, קנין פירות כקנין הגוף דמי	ר' יוחנן:											◆	לו.
קנה לוקח, קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי.	ר"ל:											◆	לו.
אין הולד של קיימא כו'.												■	לו:
יוציא בגט.	תנא, משום רבי אליעזר אמרו:											■	לו:
ר' מאיר ור' אליעזר אמרו דבר אחד.	רבא:											■	לו:
רבי אליעזר, הא דאמרן.												■	לו:
ר"מ												■	לו:
לא ישא אדם מעוברת חבירו ומינקת חבירו, ואם נשא - יוציא, ולא יחזיר עולמית, דברי ר' מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]											◆	לו:
יוציא, ולכשיגיע זמנו לכנסו - יכנסו.	חכמים:											◆	לו:
ממאי? דלמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' אליעזר הכא - אלא משום דקפגע באיסור אשת אח דאורייתא, אבל התם דרבנן, כרבנן סבירא ליה אי נמי, עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - אלא משום דרבנן, וחכמים עשו חיובק לדבריהם יותר משל תורה, אבל הכא מדאורייתא, מפרש פרשי מינה.	א"ל אביי:											⚡	לו:
ולדברי חכמים - יוציאה בגט.	רבא:											■	לו:
דיקא נמי, דקתני יוציא ולא קתני יפריש, ש"מ.	מר זוטרא:											■	לו:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

Talmud Navigator

יבמות-החולץ ליבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממרא	רב אשי לרב הושעיא בריה דרב אידן: התם תנן, רשב"ג:								■	^		
כל ששהא באדם ל' יום - אינו נפל', הא לא שהא - ספיקא הוי	ואיתמר: [רבינא משמיה דרבא]								◊	■	^	◊
מת בתוך ל' יום, ועמדה ונתקדה - רבינא משמיה דרבא אמר: אם אשת ישראל היא - חולצת, ואם אשת כהן היא - אינה חולצת	רב משרשיא משמיה דרבא:								◊	■	^	◊
אחת זו ואחת זו חולצת'	רבינא לרב משרשיא:								○	^		
באורתא אמר רבא הכי, ובצפרא הדר ביה	א"ל: [רב משרשיא]								○	^		
שריתו? יהא רעוא דתשתרו אף תרבא	[רב אשי]									^		◊
הכא גבי מעוברת חבירו ומינקת חבירו הנשואה לכהן, מאי? מי עבוד רבנן תקנתא לכהן, או לא?	אמר ליה: [רב הושעיא בריה דרב אידן]										!	◊
הכי השתא, בשלמא התם, כיון דאיכא רבנן דפליגי עליה דרשב"ג	דאמרי: [רבנן]										!	
אע"ג דלא שהא - ולד מעליא הוי											!	◊
גבי אשת כהן כיון דלא אפשר - עבדינן כרבנן, אבל הכא כמאן נעביד? אי כר' מאיר, הא אמר: יוציא ולא יחזיר עולמית, ואי כרבנן האמרי: בגט.	קדשה בתוך שלשה וברח - פליגי בה רב אחא ורפרם											◊
איתמר:	חד: [רב אחא/רפרם]										◊	◊
משמתינן ליה	וחד: [רב אחא/רפרם]										◊	◊
עירוקיה מסתייה.	[רפרם]										○	
הוה עובדא, ואמר להו רפרם: עירוקיה מסתייה.	ספק בן תשע וכו'.											■
ספק בן תשע וכו'.	רבא לרב נחמן:											ז
לימא: הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים לתשעה ילדן	אמר ליה: [רב נחמן]											!
נשי דידן לשבעה ילדן.	א"ל: [רבא]											ז
נשי דידכו הוו רובא דעלמא?	אמר ליה: [רב נחמן]											!
הכי קאמינא: רוב נשים ילדן לתשעה, ומיעוט - לשבעה, וכל היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, וזו הואיל ולא הוכר עוברת לשליש ימיה - איתרע ליה רובא.												ז
אי כל היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, הא מדלא הוכר לשליש ימיה - עוברת ודאי בר שבעה לבתראה הוא												ז
אלא אימא: רוב היולדת לתשעה - עוברת ניכר לשליש ימיה, והאי מדלא הוכר לשליש ימיה - איתרע ליה רובא.	ת"ר: [ת"ק]											◊
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ממזר מספק'	רבי אליעזר בן יעקב:											◊
אין ממזר מספק.												^
מאי קאמר?	אביי: הכי קאמר: [ת"ק]											◊
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ספק ממזר ואסור בממזרת'	רבי אליעזר בן יעקב:											◊
אינו ספק ממזר אלא ודאי ממזר, ומותר בממזרת.	רבא: הכי קאמר: [ת"ק]											◊
ראשון ראוי להיות כהן גדול, ושני ממזר ודאי מספק, ומותר בממזרת'	רבי אליעזר בן יעקב:											◊
אין ודאי ממזר מספק אלא ספק ממזר, ואסור בממזרת.	וקמפלגי בדברי אלעזר'											◊
וקמפלגי בדברי אלעזר'	דתנן, רבי אלעזר:											◊
ודאן בודאן - מותר, ודאן בספקן וספקן בודאן וספקן בספקן - אסור, ואלו הן ספקן: שתוקי, ואסופי, וכותי'												◊

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
הלכה כר' אלעזר	ואמר רב יהודה אמר רב:											לז.		
כי אמריתיה קמיה דשמואל											o	לז.		
הלל שנה, עשרה יוחסין עלו מבבל: כהני, לויי, וישראל, הללי, גירי, חרורי, ממזרי, נתיני, שתוקי, ואסופי, וכולן מותרין לבא זה בזה, ואת אמרת: הלכה כרבי אלעזר	אמר לי: [שמואל]											◊	לז.	
סבר לה כשמואל, דאמר הלכה כהלל, ומוקי לה רבי אלעזר בן יעקב אליבא דהלכתא, כי היכי דלא תקשי הלכתא אהלכתא	אביי:												◊	לז.
סבר לה כרב, דאמר הלכה כר' אלעזר, ומוקי לה לדרבי אלעזר בן יעקב אליבא דהלכתא, כי היכי דלא תקשי הלכתא אהלכתא.	רבא:												◊	לז.
מנא אמינא לה, דכל ספיקא לר' אלעזר בן יעקב כודאי משוי ליה?	אביי:											^	לז:	
הרי שבא על נשים הרבה ואין יודע על איזהו מהן בא, וכן היא שבאו עליה אנשים הרבה ואינה יודעת מאיזהו מהן קבלה, נמצא אב נושא את בתו ואח נושא את אחותו, ונתמלא כל העולם כולו ממזרין, ועל זה נאמר: (ויקרא י"ט) ומלאה הארץ זמה.	דתניא, ר' אלעזר בן יעקב:											!	◊	לז.
ורבא?												;	לז.	
הכי קאמר: זו מה היא.	[רבא] אמר לך:											!	◊	לז.
לא ישא אדם אשה במדינה זו וילך וישא אשה במדינה אחרת, שמא יזדווגו זה לזה, ונמצא אח נושא את אחותו.	יתר על כן אמר ר' אלעזר בן יעקב:												◊	לז.
איני?												;	לז.	
והא רב כי איקלע לדרדשיר, מכריז ואמר: מאן הויא ליומא?	[רב]											o ;	◊	לז.
ורב נחמן כי איקלע לשכנציב, מכריז ואמר: מאן הויא ליומא?	[רב נחמן]											o ;	◊	לז.
שאני רבנן, דפקיע שמייהו.												!	◊	לז.
תבעוה לינשא ונתפיסה - צריכה לישב שבעה נקיים	והאמר רבא:											;	◊	לז.
רבנן שלוחייהו הוו משדרי ומודעי להו.												!	◊	לז.
ואיבעית אימא: לרבנן יחודי בעלמא הוא דמייחדי להו												!	◊	לז.
אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.	דאמר מר:											!	◊	לז.
לא ישא אדם אשתו ודעתו לגרשה, משום שנאמר: (משלי ג) אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך.	תנא, רבי אלעזר בן יעקב:												◊	לז.
ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא, ספק אמר: אנה בר מיתנא הוא, ונכסי דידי הוא, ויבם אמר: את בראי דידי את, ולית לך ולא מידי בנכסי - הוי ממון המוטל בספק, וממון המוטל בספק - חולקין.													◊	לז.
ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי מיתנא, ספק אמר: ההוא גברא בר מיתנא הוא, ונכסי דידי הוא, בני יבם אמרי: את אחינו את, ומנתא הוא דאית לך בהדן													◊	לז.
מתניתין היא	סבור רבנן קמיה דרב משרשיא למימר:												◊	לז.
הוא אינו יורש אותם והם יורשין אותו	דתנן:												◊	לז.
והכא איפכא, התם אמרי ליה: אייתי ראייה ושקול, הכא אמר להו: אייתי ראייה ושקול?													◊	לז.
מי דמי? התם אינהו ודאי ואיהו ספק, הכא אידי ואידי ספק	אמר להו רב משרשיא:											;	◊	לז.
אלא אי דמיא למתני' - להא דמיא: לספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם גופיה, דהתם אמרי ליה: אייתי ראייה דאחונא את ושקול.	[רב משרשיא]												◊	לז.
ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי יבם לבתר דפלג יבם בנכסי מיתנא													◊	לז.
בני יבם אמרי: אייתי ראייה דאחונא את ושקול													◊	לז.

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר להו ספק: מה נפשיכו? אי אחוכון אנא - הבו לי מנתא בהדייכו, ואי בר מיתנא אנא - הבו לי פלגא דפלג אבוכון בהדאי												◊	לת.
קם דינא	ר' אבא אמר רב:											◊	לת.
הדר דינא.	ר' ירמיה:											◊	לת.
לימא, בפלוגתא דאדמון ורבנן קמיפלגי												◊	לת.
מי שהלך למדינת הים, ואבדה לו דרך שדהו - אדמון אמר: ילך בקצרה	דתנן: [אדמון]											◊	לת.
יקח לו דרך במאה מנה או יפרח באויר	חכמים:											◊	לת.
לרבנן, שפיר קאמר אדמון	והוינן בה											◊	לת.
הכא במאי עסקינן - כגון שהקיפוה ארבעה בני אדם מארבע רוחות	ואמר רב יהודה אמר רב:											!	לת.
א"ה, מ"ט דאדמון?												◊	לת.
בארבעה דאתו מכה ארבעה, וארבעה דאתו מכה חד - כולי עלמא לא פליגי דמצו מדחי ליה, כי פליגי - בחד דאתי מכה ארבעה	ואמר רבא:											!	לת.
מצוי א"ל: מכל מקום דרכי גבך הוא	אדמון סבר:											!	לת.
דא"ל: אי שתקת שתקת, ואי לא - מהדרנא שטרא למרייהו, ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו	רבנן סברי:											!	לת.
לימא, ר' אבא דאמר כרבנן, ור' ירמיה דאמר כאדמון												◊	לת.
אנא דאמרי אפילו כאדמון, עד כאן לא קאמר אדמון התם - אלא משום דא"ל: ממה נפשך, דרכי חד גבך הוא, אבל הכא מי איכא למימר הכי?	אמר לך ר' אבא:											!	לת.
אנא דאמרי אפי' לרבנן, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא משום דא"ל: אי שתקת שתקת, ואי לא - מהדרנא שטרא למרייהו, ולא מצית לאשתעווי דינא בהדייהו, אבל הכא מי איכא למימר הכי?	ורבי ירמיה אמר לך:											!	לת.
ספק ויבם שבאו לחלוק בנכסי סבא												◊	לת.
ספק אמר: האי גברא בר מיתנא הוא, ופלגא דידי הוא												◊	לת.
יבם אמר: את בראי דידי את, ולית לך ולא מידי												◊	לת.
הוי יבם ודאי וספק ספק, ואין ספק מוציא מידי ודאי.												◊	לת.
ספק ובני יבם שבאו לחלוק בנכסי סבא												◊	לת.
ספק אמר: ההוא גברא בר מיתנא הוא, ופלגא דידי הוא												◊	לת.
ובני יבם אמרי: אחונא את, ומנתא אית לך בהדן												◊	לת.
פלגא דקמודי להו שקלי, תילתא דקא מודו ליה שקל, פש להו דנקא, הוי ממון המוטל בספק וחולקין.												◊	לת.
סבא ויבם בנכסי ספק, או סבא וספק בנכסי יבם												◊	לת.
הוי ממון המוטל בספק וחולקין.												◊	לת.
שומרת יבם שנפלו לה נכסים - מודים ב"ש וב"ה, שמוכרת ונותנת וקיים.												◊	לת.
מתה, מה יעשה בכתובה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה? ב"ש אומרים: יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב	[בית שמאי]											◊	לת.
נכסים בחזקתן, כתובה - בחזקת יורשי הבעל, נכסים הנכנסים ויוצאין עמה - בחזקת יורשי האב.	בית הלל:											◊	לת.
כנסה - הרי היא כאשתו לכל דבר, ובלבד שתהא כתובה על נכסי בעלה הראשון.												◊	לת.
מ"ש רישא דלא פליגי, ומ"ש סיפא דפליגי?												◊	לת.
רישא, דנפלה כשהיא ארוסה, וסיפא, דנפלה כשהיא נשואה.	עולא:											!	לת.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:	statement-מימרא ◊ קושיא- ^ שאלה- ! תירוץ- ■ ראיה-proof-
--	--

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה, זיקת נשואה עושה ספק נשואה.	וקסבר עולא:										!	◊	לה.			
זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה											!		לה:			
דאי ס"ד ודאי ארוסה											!	◊	לה:			
מודים ב"ה שמוכרת ונותנת וקיים?										ז	!	◊	לה:			
נפלו לה נכסים משנתארוסה - ב"ש אומרים: תמכור	והתנן: [בית שמאי]										ז	!	◊	לה:		
לא תמכור	בית הלל:										ז	!	◊	לה:		
שאם מכרה ונתנה - קיים	אלו ואלו מודים:										ז	!	◊	לה:		
אלא ש"מ: זיקת ארוסה עושה ספק ארוסה.												!		לה:		
זיקת נשואה עושה ספק נשואה												!		לה:		
דאי ס"ד ודאי נשואה												!	◊	לה:		
ב"ש אומרים: יחלוקן יורשי הבעל עם יורשי האב?												ז	!	◊	לה:	
נפלו לה נכסים משנישאת - אלו ואלו מודים, שאם מכרה ונתנה, שהבעל מוציא מיד הלקוחות	והתנן:											ז	!	◊	לה:	
אלא שמע מינה: זיקת נשואה עושה ספק נשואה.													!		לה:	
אדמפלגי בגופה ולאחר מיתה, לפלגו בחייה ולפירות	אמר ליה רבה:											ז	!	◊	לה:	
אידי ואידי דנפלה כשהיא נשואה, וזיקת נשואה עושה ספק נשואה, רישא - דאיהי קיימא, הוה לה איהי ודאי ואינהו ספק, ואין ספק מוציא מידי ודאי' סיפא - דמתה, הללו באין לירש והללו באין לירש, ויחלוקו.	אלא אמר רבה:												!	◊	לה:	
ולב"ש אין ספק מוציא מידי ודאי?	איתיביה אביי:											ז	!	◊	לה:	
נפל הבית עליו ועל אביו, עליו ועל מורישיו, והיו עליו כתובת אשה וב"ח, יורשי האב אומרים: הבן מת ראשון ואחר כך מת האב, וב"ח אומר: האב מת ראשון ואח"כ מת הבן - ב"ש אומרים: יחלוקו	והתנן: [בית שמאי]											ז	!	◊	לה:	
נכסים בחזקתן	בית הלל:											ז	!	◊	לה:	
והא הכא יורשי האב ודאי, וב"ח ספק, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי												ז	!		לה:	
שטר העומד לגבות כגבוי דמי.	קסברי ב"ש:												!	◊	לה:	
ומנא תימרא?												ז	!		לה:	
מתו בעליהן עד שלא שתו - ב"ש אומרים: נוטלות כתובתן ואינן שותות	דתנן: [בית שמאי]												!	◊	לה:	
או שותות או לא נוטלות כתובתן	בית הלל:												!	◊	לה:	
או שותות? (במדבר ה') והביא האיש את אשתו אמר רחמנא, וליכא												ז	!		לה:	
אלא, מתוך שלא שותות - לא נוטלות כתובתן													!	◊	לה:	
והא הכא דספק הוא, ספק זנאי ספק לא זנאי, וקאתי ספק ומוציא מידי ודאי												ז	!	◊	לה:	
אלא ש"מ: שטר העומד לגבות כגבוי דמי.													!		לה:	
ואביי, לותביה מהא													ז	!	◊	לה:
דלמא כתובת אשה שאני, משום חינא.													!		לה:	
ולותביה כתובה דמתניתין													ז	!	◊	לה:
לא פליגי.													!		לה:	
ולא?													ז	!	◊	לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מתה, מה יעשה בכתובה ובנכסים הנכנסים ויוצאין עמה? ב"ש אומרים: יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב	והא קתני: [בית שמאי]	◇	♣									לח:
נכסים בחזקתן	בית הלל:	◇	♣									לח:
הכי קאמר: מתה, מה יעשה בכתובה? ושקבה			!									לח:
נכסים הנכנסים והיוצאים עמה? ב"ש אומרים: יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב, נכסים בחזקתן.	[בית שמאי]	♣	!	◇								לח:
מתנ'ל נמי דיקא, דקתני יחלוקו יורשי הבעל עם יורשי האב, ולא קתני יורשי האב עם יורשי הבעל, ש"מ.	רב אשי:	■	■									לח:
רישא - דנפלו לה כשהיא שומרת יבם, סיפא - דנפלו לה כשהיא תחתיו דבעל	אביי:								!	◇		לח:
ידו כידה.	וקסבר אביי:								!	◇		ל.ט.
אי דנפלי לה כשהיא תחתיו דבעל - דכ"ע לא פליגי דידו עדיפא מידה	א"ל רבא:								♣	◇		לט.
אלא אידי ואידי דנפלו לה כשהיא שומרת יבם, רישא - דלא עבד בה מאמר, סיפא - דעבד בה מאמר.	[רבא]									!	◇	לט.
מאמר לב"ש עושה ודאי ארוסה וספק נשואה, ודאי ארוסה - לדחות בצרה, וספק נשואה - לחלוק בנכסים.	וקסבר רבא:									!	◇	לט.
איתמר משמיה דר' אלעזר כוותיה דרבא	[רבי אלעזר]										■	לט.
ואיתמר משמיה דרבי יוסי ברבי חנינא כוותיה דאביי.	[רבי יוסי ברבי חנינא]										■	לט.
ומי אמר רבי אלעזר הכי?											♣	לט.
מאמר לב"ש אינה קונה אלא לדחות בצרה בלבד	והא אמר רבי אלעזר:										♣	לט.
איפוך.											!	לט.
ואי בעית אימא: לעולם לא תיפוך											!	לט.
כי אמרי אנא - דלא סגי לה בגט אלא דבעי נמי חליצה, לחלוק בנכסים דלא קני מי אמרי?	אמר לך רבי אלעזר:										!	לט.
דיוקא דמתניתין כוותיה דאביי, ואע"ג דקשיא מתה	רב פפא:										■	לט.
נכסים הנכנסים ויוצאים עמה	דקתני:										■	לט.
מאי נכנסין ומאי יוצאין? לאו נכנסין לרשות הבעל, ויוצאים מרשות הבעל לרשות האב											■	לט.
ואע"ג דקשיא מתה											■	לט. <
אדמפלגי בגופה ולאחר מיתה, לפלגו בחייה ולפירות											♣	לט.
ותו לא מידי.											■	לט.
כנסה - הרי היא כו'.											■	לט. <
למאי הלכתא?											^	לט.
לומר, שמגרשה בגט ומחזירה.	רבי יוסי בר חנינא:										!	לט.
מגרשה בגט, פשיטא											♣	לט.
סד"א, הואיל וכתבי (דברים כ"ה) ולקחה לו לאשה ויבמה אמר רחמנא, ועדיין יובמי הראשון עליה, בחליצה אין בגט לא, קמ"ל.											!	לט.
מחזירה, פשיטא											♣	לט.
סד"א, מצוה דרמיא רחמנא עליה עבדה, השתא תיקום עליה באיסור אשת אח, קמ"ל.											!	לט.
ואימא הכי נמי											♣	לט.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא & קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
אמר קרא: ולקחה לו לאשה, כיון שלקחה - הרי היא כאשתו לכל דבר. ובלבד שתהא כתובתה כו'. מ"ט? אשה הקנו לו מן השמים, ואי לית לה מן הראשון תקינו לה משני, כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה.												◊	לט.
מצוה בגדול לייבם, לא רצה - מהלכין על כל האחין, לא רצו - חוזרין אצל גדול ואומרים לו: עליך מצוה, או חלוץ או ייבם.												■	לט.
תלה בקטן עד שיגדיל, ובגדול עד שיבא ממדינת הים, או חרש או שוטה - אין שומעין לו, אלא אומרים לו: עליך מצוה, או חלוץ או ייבם.												■	לט.
ביאת קטן וחליצת גדול - פליגי בה ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי	איתמר:											◊	לט.
ביאת קטן עדיפא	חד אמר: [ר' יוחנן/ ר' יהושע בן לוי]										◊	■	לט.
חליצת גדול עדיפא.	וחד אמר: [ר' יוחנן/ ר' יהושע בן לוי]										◊	■	לט.
מאן דאמר ביאת קטן עדיפא, דהא מצוה בייבום												■	לט.
ומאן דאמר חליצת גדול עדיפא, במקום גדול - ביאת קטן לאו כלום היא.												■	לט.
לא רצה - מחזירין על כל האחין	תנן:											◊	לט.
מאי לאו לא רצה לייבם אלא לחלוץ, וקתני: מהלכין אצל האחין, שמע מינה ביאת קטן עדיפא												◊	לט.
לא, לא רצה לחלוץ ולא לייבם.												◊	לט.
דכוותה גבי האחין לא רצו לא לחלוץ ולא לייבם, אמאי חוזרים אצל הגדול?												◊	לט.
למיכפייה												!	לט.
לכפייה לדידהו												◊	לט.
כיון דמצוה עליה דדידה רמיא, לדידה כייפינן.												!	לט.
תלה בקטן עד שיגדיל - אין שומעין לו	תנן:											◊	לט.
ואי ביאת קטן עדיפא, אמאי אין שומעין לו? ניטור דלמא גדיל ומייבם												◊	לט.
ולישעמיהו												!	לט.
ובגדול עד שיבא ממדינת הים - אין שומעין לו												◊	לט.
אמאי? ניטור דלמא אתי וחליץ												!	לט.
אלא, כל שהוי מצוה לא משהינן.												!	לט.
בביאה - כולי עלמא לא פליגי דביאת קטן עדיפא, כי פליגי - בחליצת קטן, והכי איתמר: חליצת קטן וחליצת גדול - פליגי בה ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי	אית דאמרי:											◊	לט:
חד אמר: חליצת גדול עדיפא	חד אמר: [ר' יוחנן/ ר' יהושע בן לוי]											◊	לט.
וחד אמר: כי הדדי נינהו	וחד אמר: [ר' יוחנן/ ר' יהושע בן לוי]											◊	לט.
מאן דאמר חליצת גדול עדיפא, דהא מצוה בגדול												■	לט.
ואידך - כי אמרינן מצוה בגדול - לענין יבום, אבל לענין חליצה כהדדי נינהו.												■	לט.
לא רצו - חוזרין אצל גדול	תנן:											◊	לט.
מאי לאו לא רצה לייבם אלא לחלוץ, וקתני: חוזרין אצל גדול, וש"מ חליצת גדול עדיפא												◊	לט.
לא, לא רצו לא לחלוץ ולא לייבם.												!	לט.
דכוותיה גבי גדול לא רצה לא לחלוץ ולא לייבם, אלא אמאי חוזרין אצל גדול?												◊	לט.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

challenge-קושיא ⚡
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

יבמות-החולץ ליבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
למכפיה												!	לט:
לכפיהו לדידהן												⚡	לט:
כיון דמצוה עליה דידיה רמיא, לדידיה כייפינן.												!	לט:
תלה בגדול עד שיבא ממדינת הים - אין שומעין לו	ת"ש:											⚡	לט:
ואי ס"ד חליצה גדול עדיפא, אמאי אין שומעין לו? נינטר דלמא אתי וחליץ												⚡	לט:
ולטעמיך												!	לט:
בקטן עד שיגדיל - אין שומעין לו												!	לט:
אמאי? נינטר דלמא גדיל ומייבם (אי נמי, אתי איהו ומייבמה)												⚡	לט:
אלא, כל שהוי מצוה לא שהינן.												!	לט:
מצות יבום קודמת למצות חליצה - בראשונה שהיו מתכוונין לשם מצוה, עכשיו שאין מתכוונין לשם מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת למצות יבום.	תנן התם:											■	לט:
אין כופין.	רב:											■	לט:
אי בעית חלוץ, אי בעית ייבם, בדיך תלא רחמנא' (דברים כ"ה) ואם לא יחפוץ האיש, הא אם חפץ - אי בעי חליץ, אי בעי ייבם.	כי אתו לקמיה דרב, אמר להו:											■	לט:
אין כופין, מדאתקין רב יהודה בגיטא דחליצה: איך פלונית בת פלוני אקרבת ית פלוני יבמה קדמנא לבי דינא, ואשתמודענהו דאחיה דמיתנא מאבא ניהו, ואמרי ליה: אי צבית ליבם יבם, ואי לא - איטלע לה רגליך דימינא, ואיטלע לה רגלא דימינא, ושרת סיניה מעל רגלוהי, וירקת באנפוהי רוקא דמתחזיא לבי דינא על ארעא.	ואף רב יהודה סבר:											■	לט:
ואקרינהו מה דכתיב בספר אורייתא דמשה.	ורבי חייא בר אויא מסיים בה משמיה דרב יהודה:											■	לט:
אשתמודענהו - פליגי בה רב אחא ורבינא												■	לט:
בעדים	חד אמר: [רב אחא/ רבינא]											♦	לט:
אפילו קרוב, אפילו אשה.	וחד אמר: [רב אחא/ רבינא]											♦	לט:
והלכתא: גלויי מילתא בעלמא הוא, ואפילו קרוב, ואפילו אשה.												■	לט:
בראשונה שהיו מתכוונין לשם מצוה - מצות יבום קודמת למצות חליצה, ועכשיו שאין מתכוונין לשם מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת למצות יבום.	[תנן התם:]											■	לט:
חזרו לומר: מצות יבום קודמת למצות חליצה.	רמי בר חמא א"ר יצחק:											■	לט:
אכשור דרי?	א"ל רב נחמן בר יצחק:											⚡	לט:
מעיקרא סברי לה כאבא שאול, ולבסוף סברי לה כרבנן												!	לט:
הכונס את יבמתו לשם נוי, ולשום אישות, ולשום דבר אחר - כאילו פוגע בערוה, וקרוב אני בעיני להיות הולד ממזר	דתניא, אבא שאול:											♦	לט:
(דברים כ"ה) יבמה יבא עליה - מכל מקום.	חכמים:											♦	לט:
מאן תנא להא												^	לט:
יבמה יבא עליה - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, נאסרה וחזרה והותרה, יכול תחזור להתירה הראשון? ת"ל: יבמה יבא עליה - מצוה	דתנו רבנן:											■	לט:
מאן תנא?												^	לט:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story key-מקרא:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבא שאול היא, וה"ק: יבמה יבא עליה - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, רצה - לשם נוי כונסה, רצה - לשום אישות כונסה, נאסרה, חזרה והותרה, יכול תחזור להיתירה הראשון? ת"ל: יבמה יבא עליה - למצוה.	רבי יצחק בר אבדימי:											לט:
אפ"י תימא רבנן, והכי קאמר: יבמה יבא עליה - מצוה, שבתחלה היתה בכלל היתר, רצה כונסה, רצה אינו כונסה, נאסרה, חזרה והותרה, יכול תחזור להיתירה הראשון, רצה כונסה, רצה אינו כונסה?	רבא:											לט:
רצה אינו כונסה? הא אגידה ביה, בכדי תיפוק?												לט:
אלא אימא: רצה כונסה, רצה חולץ לה?												לט:
ת"ל: יבמה יבא עליה - מצוה.												לט:
(ויקרא ו') מצות תאכל במקום קדוש - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, נאסרה, חזרה והותרה, יכול תחזור להיתירה הראשון? ת"ל: מצות תאכל במקום קדוש - מצוה.	אימא רישא:											לט:
בשלמא לרבא, דאמר: הא מני? רבנן היא, הכא הכי קאמר: מצות תאכל במקום קדוש - מצוה, שבתחלה היתה עליו בכלל היתר, רצה אוכלה, רצה אינו אוכלה.												מ.
רצה אינו אוכלה? והכתיב: (שמות כ"ט) ואכלו אותם אשר כופר בהם, מלמד, שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרין.												מ.
אלא, רצה - הוא אוכלה, רצה - כהן אחר אוכלה?												מ.
ת"ל: מצות תאכל במקום קדוש - מצוה.												מ.
אלא לרב יצחק בר אבדימי, דאמר: אבא שאול היא, הכא מאי תרי גוונים איכא?												מ.
וכי תימא, רצה - לתאבון אוכלה, רצה - אכילה גסה אוכלה.												מ.
אכילה גסה מי שמה אכילה?												מ.
האוכל אכילה גסה ביוה"כ - פטור מלא תעונה.	והאמר ר"ל:											מ.
אלא רצה - מצה אוכלה, רצה - חמץ אוכלה.												מ.
והכתיב: (ויקרא ו') לא תאפה חמץ חלקם.												מ.
ואמר ריש לקיש: ואפילו חלקם לא תאפה חמץ.												מ.
אלא, רצה - מצה אוכלה, רצה - חלוט אוכלה.												מ.
האי חלוט היכי דמי?												מ.
אי מצה היא.												מ.
הא מצה היא.												מ.
ואי לא מצה היא.												מ.
מצות אמר רחמנא.												מ.
לא, לעולם אימא לך: מצה היא, ולהכי - תנא ביה קרא - לעכב.												מ.
אלא חלוט מצה היא דקאמרין, למאי הלכתא?												מ.
לומר, שאדם יוצא בה ידי חובתו בפסת, אע"פ דחלטיה מעיקרא, כיון דהדר אפייה בתנור - לחם עוני קרינא ביה, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסת.												מ.
החולץ ליבמתו - הרי הוא כאחד מן האחין לנחלה, ואם יש שם אב - נכסים של אב.												מ.
הכונס את יבמתו - זכה בנכסים של אחיו.	[ת"ק]											מ.
בין כך ובין כך, אם יש שם אב - נכסים של אב.	ר' יהודה:											מ.
פשיטא.												מ.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **ראיה-proof** ■
קושיא-challenge † **תירוץ-answer** !
שאלה-question ^

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
סד"א חליצה במקום יבום קיימא, ונשקול כולהו נכסי, קמ"ל.											!	מ
אי הכי, הרי הוא כאחד מן האחים? אינו אלא כאחד מן האחים מיבעי ליה											‡	מ
אלא, סד"א הואיל ואפסדה מיבום לקנסיה, קמ"ל.											!	מ
אם יש שם אב.											■	מ
אב קודם לכל יוצאי ירכו.	דאמר מר:										■	מ
הכונס את יבמתו וכו'.											■	מ
מ"ט?											^	מ
(דברים כ"ה) יקום על שם אחיו אמר רחמנא, והרי קם.											!	מ
ר' יהודה אומר וכו'.											■	מ
הלכה כר' יהודה.	עולא:										■	מ
הלכה כר' יהודה.	וכן א"ר יצחק נפחא:										■	מ
מ"ט דר' יהודה? דכתיב: (דברים כ"ה) והיה הבכור אשר תלד, כבכור, מה בכור אין לו בחיי האב, אף האי נמי אין לו בחיי האב.	עולא, ואיתימא ר' יצחק נפחא:										■	מ
אי מה בכור נוטל פי שנים לאחר מיתת האב, אף האי נוטל פי שנים לאחר מיתת האב?											‡	מ
מידי, יקום על שם אביו כתיב? יקום על שם אחיו כתיב, ולא על שם אביו.											!	מ
אימא: היכא דליכא אב דלשקול נחלה - תתקיים מצות יבום, היכא דאיכא אב [דלא] שקיל נחלה - לא תתקיים מצות יבום											‡	מ
מידי יבום בנחלה תלה רחמנא? יבומי מיבמי, ואי איכא נחלה - שקולי, ואי לא - לא שקיל.											!	מ
יחיב ר' חנינא קרא קמיה דר' ינאי, ויחיב וקאמר: הלכה כר' יהודה	[ר' חנינא קרא קמיה דר' ינאי]										■	מ
פוק קרי קרייך לברא, אין הלכה כר' יהודה.	א"ל: [ר' ינאי]										■	מ
תני תנא קמיה דרב נחמן: אין הלכה כר' יהודה	[תנא]										■	מ
אלא כמאן? כרבנן, פשיטא, יחיד ורבים הלכה כרבים	א"ל: [רב נחמן]										‡	מ
אסמייה?	א"ל: [תנא]										^	מ
א"ל: לא, את הלכה אתנייד, ומוקשה הוא דאקשי לך, ואפכת, ולמאי דאפכת - שפיר אפכת.	א"ל: [רב נחמן]										!	מ
החולץ ליבמתו - הוא אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו											■	מ
הוא אסור באמה ובאם אביה, ובבתה ובבת בנה, ובאחותה בזמן שהיא קיימת, והאחין מותרין' והיא אסורה באביו ובאבי אביו, ובבנו ובבן בנו, באחיו ובבן אחיו.											■	מ
מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו, ואסור בצרת קרובת חלוצתו.											■	מ
גזרו שניות בחלוצה או לא? בערוה דאורייתא גזרו בהו רבנן שניות, בחלוצה לא גזרו רבנן שניות, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:										^	מ
הוא אסור באמה ובאם אמה'	ת"ש:										‡	מ
ואילו אם אם אמה לא קתני.											‡	מ
דלמא היינו טעמא דלא תני, משום דקבעי למיתני סיפא והאחין מותרין, ואי תנא אם אם אמה, ה"א האחין מותרין דוקא באם אם אמה, אבל באם אמה ובאמה לא.											!	מ
וליתני אם אם אמה, וליתני האחין מותרין בכולן											‡	מ
קשיא.											■	מ

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
מעשה-story O **ראיה-proof** ■
קושיא-challenge † **תירוץ-answer** !
שאלה-question ^ **מקרא-key**:

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
היא אסורה באביו ובאבי אביו	ת"ש:										◊
קתני מיהא אבי אביו, מאי לאו משום חולץ, דהויא לה כלת בנו.											◊
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בנו.											◊
ובכן בנו	ת"ש:										◊
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה (משום) אשת אבי אביו.											◊
לא, משום מיתנא, והויא לה אשת אחי אבי אביו.											◊
הא אמימר מכשר באשת אחי אבי אבין	[אמימר]										◊
אמימר מוקי לה בבר ברא דסבא.											◊
אי הכי, היינו אחיו ובן אחיו											◊
תנא אחיו מן האב, וקתני אחיו מן האם.											◊
ארבע מדברי תורה, וארבע מדברי סופרים' אב ובנו, אחיו ובן אחיו - מדברי תורה, אבי אביו ואבי אמו, בן בנו ובן בתו - מד"ס	ת"ש, דתני ר' הייא:										◊
קתני מיהא אבי אביו, מאי לאו משום חולץ, והויא לה כלת בנו.											◊
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בנו.											◊
אבי אמו	ת"ש:										◊
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה כלת בתו.											◊
לא, משום מיתנא, דהויא לה כלת בתו.											◊
ובכן בנו	ת"ש:										◊
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה אשת אבי אביו.											◊
לא, משום מיתנא, דהויא לה אשת אחי אבי אביו.											◊
והא אמימר מכשיר באשת אחי אבי אבין											◊
אמימר מוקים לה משום חולץ, וקסבר: גזרו שניות בחלוצה.											◊
ת"ש: ובכן בתו	ת"ש:										◊
מאי לאו משום חולץ, דהויא לה אשת אבי אמו.											◊
לא, משום מיתנא, דהויא לה אשת אחי אבי אמו.											◊
והא גבי שניות דערוה לא גזרין											◊
אלא לאו משום חולץ, ושמע מינה: גזרו שניות בחלוצה, שמע מינה.											◊
מותר אדם וכו'.											◊
הבא על צרת חלוצה - הולד ממזר' מאי טעמא? באיסורה קיימא.	רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:										◊
מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו	רב יוסף, אף אנן נמי תנינא										◊
אי אמרת בשלמא צרה אבראי, משום הכי מותר באחותה, אלא אי אמרת צרה כחלוצה דמיא, אמאי מותר?											◊
לימא תיהוי תיובתא דרבי יוחנן											◊
בין הוא בין אחיו, אין חייבין לא על החלוצה כרת ולא על צרתה כרת.	דאמר: [ר' יוחנן]										◊
ותסברא אחות חלוצה דאורייתא?	אמר לך רבי יוחנן:										◊

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כאן שנה רבי: אחות גרושה - מדברי תורה, אחות חלוצה - מדברי סופרים.	והאמר ר"ל:											◇
מאי שנא האי, ומאי שנא האי?												⚡
הך דאזלא בהדה לבי דינא - גזרו בהו רבנן, האי דלא אזלא בהדה לבי דינא - לא גזרו בהו רבנן.												◇
החולץ ליבמתו, ונשא אחיו את אחותה ומת - חולצת ולא מתיבמת												■
וכן המגרש את אשתו, ונשא אחיו את אחותה ומת - הרי זו פטורה.												■
שומרת יבם, שקידש אחיו את אחותה - משום רבי יהודה בן בתירא אמרו: אומרים לו המתן עד שיעשה אחיך מעשה.	[רבי יהודה בן בתירא]											■
חלץ לה אחיו, או כנסה - יכנוס את אשתו												◇
מתה היבמה - יכנוס את אשתו												◇
מת יבם - יוציא את אשתו בגט, ואשת אחיו בחליצה.												◇
מאי וכן?												⚡
אימא: אבל המגרש.												◇
כאן שנה רבי: אחות גרושה - מדברי תורה, אחות חלוצה - מדברי סופרים.	ריש לקיש:											◇
שומרת יבם, שקידש וכו'.												■
הלכה כדברי רבי יהודה בן בתירא.	שמואל:											◇
מתה אשתו, מהו ביבמתו?	איבעיא להו:											◇
מתה אשתו - מותר ביבמתו	רב ורבי חנינא:											◇
מתה אשתו - אסור ביבמתו.	שמואל ורב אסי:											◇
מאי טעמא דרב? משום דהואי יבמה שהותרה ונאסרה וחזרה והותרה, תחזור להיתירה הראשון.	רבא:											◇
ג' אחיו, ב' נשואין ב' אחיות ואחד מופנה, מת אחד מבעלי אחיות ועשה בה מופנה מאמר, ואחר כך מת אחיו השני ואחר כך מתה אשתו אחריו - אותה יבמה חולצת ולא מתיבמת	מתיב רב המנונא:											◇
ואמאי? תיהו כיבמה שהותרה ונאסרה וחזרה והותרה, תחזור להיתירה הראשון												⚡
אישתיק.	[רבא]											○
לבתר דנפק, אמר, אמאי לא אמרת ליה: רבי אלעזר היא	[רבא]											○
כיון שעמדה עליו שעה אחת באיסור - נאסרה עליו עולמית?	דאמר: [רבי אלעזר]											○
אימור דא"ר אלעזר - היכא דלא הויה בשעת נפילה, אבל היכא דהויה בשעת נפילה מי אמר?	הדר אמר: [רבא]											⚡
אין	הדר אמר: [רבא]											!
מתה יבמתו - מותר באשתו, מתה אשתו - אותה יבמה חולצת ולא מתיבמת.	והתניא, רבי אלעזר:											!
לימא, שמואל ורב אסי דאמרי כר' אלעזר												⚡
אפ"ל תימא כרבנן, עד כאן לא קמיפלגי רבנן עליה דרבי אלעזר - אלא משום דמנפילה ואילך לא מיתסר עלייהו, אבל הכא דאיתסר - אפילו רבנן מודו.												!
היבמה לא תחלוץ ולא תתייבם - עד שיש לה שלשה חדשים. וכן כל שאר הנשים לא יתארסו ולא ינשאו - עד שיהו להן שלשה חדשים. אחד בתולות ואחד בעולות, אחד גרושות ואחד אלמנות, אחד נשואות ואחד ארוסות	[ת"ק]											◇
הנשואות יתארסו, והארוסות ינשאו, חוץ מן הארוסות שביהודה, מפני שלבו גס בה	רבי יהודה:											◇
כל הנשים יתארסו, חוץ מן האלמנה, מפני האיבול.	ר' יוסי:											◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- **central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת- **insertion of an earlier segment**
 O מעשה- **story**

◌ קושיא- **challenge**
 ^ שאלה- **question**
 ! תירוץ- **answer**
 ■ ראיה- **proof**

מקרא-key:

יבמות-החולץ ליבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	מב
בשלמא לא תתייבם, שמא יהיה הולד בן קיימא, וקא פגע באיסור אשת אח דאורייתא, אלא לא תחלוץ, אמאי?											◊	מא:
לימא, תיהוי תיובתא דר"י											!	מא:
חליצת מעוברת שמה חליצה	דאמר: ר' יוחנן]										!	מא:
ולאו מי אותביניה לר' יוחנן חדא זימנא?											◊	מא:
לימא, מהא נמי תיהוי תיובתא											!	מא:
לא, הכא היינו טעמא, שמא יהא וולד בן קיימא, ונמצאת אתה מצריכה כרוז לכהונה.											!	מא:
ונצרכה											◊	מא:
דלמא איכא דהואי בחליצה ולא הוי בהכרוז, ומפסלוה מן הכהונה.											!	מא:
תינח אלמנה, גרושה מאי איכא למימר?											◊	מא:
משום דמפסיד לה מזונות.											!	מא:
תינח נשואה ארוסה, גרושה מאי איכא למימר?											◊	מא:
אלא משום דרבי יוסי											!	מא:
מעשה באדם אחד שבא לפני רבי יוסי, א"ל: מהו לחלוץ בתוך ג'?	דתניא:										!	מא:
לא תחלוץ.	א"ל: רבי יוסי]										!	מא:
ותחלוץ, ומה בכך											!	מא:
קרא עליו מקרא זה: (דברים כ"ה) אם לא יחפוץ, הא אם חפץ - יבם, כל העולה לייבום עולה לחליצה כו'.	[רבי יוסי]										!	מא:
הספקות חולצות ולא מתיבמות	מתיב רב חיננא:										!	מא:
מאי ספקות?											!	מא:
אילמא ספק קדושין											!	מא:
אמאי לא מתיבמות? תתייבם, ואין בכך כלום											!	מא:
אלא לאו, ספק שקידש אחת משתי אחיות ואינו יודע איזו מהן קידש, וקתני: חולצת											!	מא:
הכי השתא, התם אם יבא אליהו ויאמר דהא קידש, בת חליצה וייבום היא, הכא אם יבא אליהו ויאמר דהא לא איעברה, מי משגח ביה ויבמינן לה? הא קטנה דלאו בת איעבורי היא, ואפ"ה צריכה להמתין ג' חדשים.											!	מא:
יבמה שלשה חדשים הראשונים - נזונת משל בעל, מכאן ואילך - אינה נזונת לא משל בעל ולא משל יבם' עמד בדין וברח - נזונת משל יבם.	ת"ר:										!	מא:
נפלה לפני יבם קטן - מיבם לית לה, מבעל מאי?											!	מא:
פליגי בה רב אחא ורבינא											!	מא:
אית לה	חד אמר: [רב אחא/רבינא]										!	מא:
לית לה.	וחד אמר: [רב אחא/רבינא]										!	מא:
והלכתא: לית לה, משמיא קנסוה.											!	מא:
יבמה שחלצו לה אחים בתוך שלשה - צריכה להמתין שלשה חדשים, לאחר ג' - אין צריכה להמתין ג' חדשים	ת"ר:										!	מא:
הוי הג' חדשים שאמרו, משעת מיתת הבעל ולא משעת חליצת היבם.											!	מב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-החולץ ליבמתו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																						
מ"ש מגט דרב אמר משעת נתינה ושמואל אמר משעת נתינה?									ז					מב.										
ק"ו: איסור כרת התרת, איסור לאו לא כ"ש.	רבא:								!				◇	מב.										
וכן שאר כל הנשים.													■	מב.										
בשלמא יבמה - כדאמרן, אלא שאר כל הנשים אמאי?									ז					מב.										
משום דאמר קרא: (בראשית י"ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו, להבחין בין זרעו של ראשון לזרעו של שני.	רב נחמן אמר שמואל:												!	◇	מב.									
לפיכך, גר וגירת צריכין להמתין ג' חדשים.	מתיב רבא:								ז					◇	מב.									
הכא מאי להבחין איכא?									ז						מב.									
ה"נ איכא, להבחין בין זרע שנורע בקדושה לזרע שלא נורע בקדושה.														!	◇	מב.								
גזירה שמא ישא את אחותו מאביו, ויבס אשת אחיו מאמו, ויוציא את אמו לשוק, ויפטור את יבמתו לשוק.	רבא:														!	◇	מב.							
בכולן אני קורא בהן משום תקנת ערוה, וכאן משום תקנת ולד.	מתיב רב חנניה:														■	ז		מב.						
ואם איתא, כולהו משום תקנת ערוה.									ז									מב.						
האי משום תקנת ולד, דלא לפגע בהו ערוה.																		! ◇	מב.					
בשלמא תמתין ב' חדשים ותנשא - לא, דהיינו ספיקא, אי בר תשעה לקמא אי בר שבעה לבתרא, אלא תמתין חדש אחד ותנשא, ואי לשבעה ילדה - האי בר שבעה לבתרא הוא, ואי לתמניא ילדה - האי בר תשעה לקמא הוא.																		ז ◇	מב.					
אי נמי לתמניא ילדה, איכא למימר דבתרא הוא, דלמא אישתהויי אישתאה חדש אחד ואיעבר.																			! ◇	מב.				
ותמתין שני חדשים ומחצה ותנשא, דאי לשבעה ילדה - האי בר שבעה לבתרא הוא, ואי לשיטא ופלגא ילדה - האי בר תשעה לקמא הוא, דאי בר בתרא הוא, בר שיטא ופלגא לא חי.																			ז ◇	מב.				
א"נ לשיטא ופלגא ילדה, איכא למימר דבתרא הוא.																				! ◇	מב.			
אפילו למאן דאמר יולדת לט' אינה יולדת למקוטעין, ילדה לו' יולדת למקוטעין, שנאמר: (שמואל א' א') ויהי לתקופות הימים, מיעוט תקופות - ב', מיעוט ימים - א'.	דאמר מר זוטרא:																			! ■ ◇	מב.			
ותמתין משהו ותנשא, וכי מלו שלשה חדשים לבדקה.																				ז ◇	מב.			
אין בודקין את הנשואות, שלא יתגנו על בעליהן.	רב ספרא:																				! ◇	מב.		
ונבדקה בהלוכה.																					ז	מב.		
אשה מחפה עצמה, כדי שירש בנה בנכסי בעלה.	רמי בר חמא:																				!	מב.		
היכא דקים לן דמעוברת היא תנשא.																					ז ◇	מב.		
לא ישא אדם מעוברת חברו ומינקת חברו, ואם נשא - יוציא ולא יחזיר עולמית.	אלמה תניא:																				■ ז ◇	מב.		
גזרה שמא תעשה עוברת סנדל.																						! ◇	מב.	
אי הכי, דידיה נמי.																					ז	מב.		
אי למ"ד במוך - במוך, ואי למ"ד מן השמים ירחמו - מן השמים ירחמו.																						!	מב.	
הכא נמי, אי למאן דאמר במוך - במוך, אי למאן דאמר מן השמים ירחמו - מן השמים ירחמו.																					ז	מב.		
אלא משום דחסה.																							! ◇	מב.
אי הכי, דידיה נמי.																						ז	מב.	
דידיה חייס עילויה.																							!	מב.
הכא נמי חייס עילויה.																						ז	מב.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-החולץ ליבמתו	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
אלא, סתם מעוברת למניקה קיימא, דלמא איעברה ומעכר חלבה וקטלה ליה.												◇	מב:		
אי הכי, דידיה נמי											⚡		מב:		
דידיה ממסמסא ליה בביצים וחלב.											!	◇	מב:		
דידה נמי ממסמסא ליה בביצים וחלב											⚡		מב:		
לא יחב לה בעל.											!		מב:		
וליתבעיניה לירושים											⚡	◇	מב:		
אשה בושה לבא לבית דין, והורגת את בנה.	אביי:										!	◇	מב:		
אחת בתולות ואחת בעולות.												■	מב:		
הי - ניהו בתולות והי ניהו ארוסות, הי ניהו בעולות והי ניהו נשואות?												⚡	מב:		
הכי קאמר: אחת בתולות ואחת בעולות, שנתארמלו או שנתגרשו בין מן האירוסין בין מן הנשואין.	ר' יהודה:											!	◇	מב:	
ר' אלעזר לא על לבי מדרשא, אשכחיה לר' אסי, אמר ליה: מאי אמור רבנן בני מדרשא?	[ר' אלעזר]												^	מב:	
הלכה כר' יוסי.	אמר ליה [ר' אסי], הכי א"ר יוחנן:												!	◇	מב:
מכלל דיחידא פליג עליה?													⚡		מב:
אין													!		מב:
הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה, או שהיה לה כעס בבית בעלה, או שהיה חבוש בבית האסורין, או שהיה בעלה זקן או חולה, או שהיתה היא חולה, או שהפילה אחר מיתת בעלה, או שהיתה עקרה או זקנה או קטנה או אילונית, או שאינה ראויה לילד - צריכה להמתין ג' חדשים, דברי ר' מאיר מתיר ליארס ולינשא מיד.	והתניא: [ר' מאיר]												!	■	מב:
מתיר ליארס ולינשא מיד.	ר' יהודה:												!	■	מב:
חזר בו רבי יוחנן.	רבי חייא בר אבא:													◇	מב:
אי הדר ביה, ממתני' דכרמא הדר ביה	רב יוסף:													■	מב:
שמעתי מפי חכמים בכרם ביבנה: כולן צריכות להמתין שלשה חדשים.	דתניא: אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:													◇	מב:
כי עיילת לקמיה דר' אבהו, רמי ליה, מי אמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי? והאמר ר' יוחנן הלכה כסתם משנה	ר' ירמיה לר' זריקא:												⚡	◇	מב:
כל הנשים לא ינשאו ולא יתארסו עד שיהו להם שלשה חדשים, אחת בתולות ואחת בעולות	ותנן:												⚡	◇	מב:
דרמא לך הא לא חש לקמחיה, סתם ואח"כ מחלוקת היא, ואין הלכה כסתם	אמר ליה: [ר' אבהו]												!		מב:
מחלוקת ואחר כך סתם - הלכה כסתם, סתם ואחר כך מחלוקת - אין הלכה כסתם.	דאמר רב פפא, ואיתימא ר' יוחנן:												!	◇	מב: